

UNDIR FÝRA EYGUM

Nær hevur tú tað stuttligt?

– Tá eg eri saman við jalgum og kveikjandi fólki. Eg kann eisini sita einsamallur og flenna at onkrum býttum, ið eg onkutíð havi verið útfyri. Og tá framfærslur eydnast væl, og t.d. eisini, tá fótbóltsvenjingar gangast væl, tí tað er eisini stuttligt.

Hvør er tín fyrimynd?

– Hetta er tvíbýtt. Sum persónur er tað abbi mín í Klaksvík, ið nevndist Klávus Johannessen, ið var blíður, gudrøkin og jalgur. Í Bíbilsfum høpi er tað hetta við at líkjast meira Jesusi. Ikki at dvølja við tað keðiliga, men hyggja frameftir. Á skemtiliga økinum er tað Charlie Chaplin, heilt sikkurt! Og eg kundi hugsað mær at sæð aftur um og sæð, hvussu hann hevði tað sum persónur

KLOVNUR SUNNUDAGS- SKULALÆRARI OG ITROTTARMAD

Finn Johannessen er klaksvíkingur og heldur, at í Klaksvík ber alt til. Finn býr í dag í Vági. Hetta byrjaði við práti, ið endaði við, at Finn av tilvild gjørdist ferðaleiðari hjá føroyska kvinnulandsliðnum í fótbólti, tá liðið spældi í Dublin í 2005. Har hitti hann hana, ið seinni gjørdist kona hansara, og árið eftir fluttu tey til Vágs, har skemtarin, ígongdsetarin, sunnudagsskúlalærarin og – nú ikki minst – klovnurin hevur sín gerandisdag, um hann altso ikki er á ferð onkrastaðni í Føroyum, ella uttanfyri landoddarnar

Dagfinn Olsen

Í 2005 stóð Finn í heimstaðnum Klaksvík, ið hann heldur ómetaliga nógv av. Men hann kendi seg troytan og trongdi helst til frí, og helst eina frítíðarferð. Hann hitti fólk á máli, og viðkomandi helt, at hann átti at komið við, nú kvinnulandsliðið í fótbólti fór til Dublin.

Finn kannaði móguleikan og fekk játtandi svar. Hann møtti á flogvøllinum í Vágum morgunin eftir klokkan 8.00 stundisliga, og sá fyrri sær rólígar dagar fyrri framman.

Men við eitt varð hann biðin til ferðaleiðara, og soleiðis, heilt tilvildarlíga, fekk hann úr at gera. Og serstakliga var tað eina, ið hann prátaði væl við. Rannvá Augustinussen úr Vági og Finn Johannessen funnu útav, at tey einaferð

fyrri mongum árum síðani sum børn høvdu verið á somu legu. Og so gekk prátið lystiliga.

Tey funnu seinni saman, og skal søgan sigast stutt, so fluttu tey suður til Vágs í 2006, har tey giftust tollaksmessudag sama ár í Vágs kirkju.

Finn hevði verið eitt ár í Havn, har hann arbeiddi í SMS, og hann treivst væl, hóast tað er ringt at goyma, at hann er klaksvíkingur og er errin av tí.

Tá SISU kom hoym

– Eg havi altíð verið errin av Klaksvíkini, og eg var millum teirra, sum ikki drakk SISU, fyrr enn SISU "kom hoym", sigur Finn, og sipar til, tá Føroya Bjór yvirtók SISU.

– Eg havi altíð verið glaður fyrri KÍ, og verið virkin har. Og eg havi heft meg

við, at í Klaksvík ber alt til. Eg havi m.a. verið við til at gera ítróttarnátt og fótbóltskúla í Klaksvík, har vit høvdu venjarar úr Liverpool, Everton, og seinni real Madrid, og eg var við til at stápla Summargleði á beinini, meðan onnur hava gjørt Summarfestival, sjómannadag og annað. Ein kveikir ein neista, og so gongur tað bara, sigur Finn um klaksvíkingar.

– Men kanska hevur tað eisini nakað at gera við hetta við lítlabeiggja og stórabeiggja; Klaksvík og Havnin, leggur Finn hugsunarsamur afturat.

Optimistur og Ársins Átak

– Eg fór suður til Vágs við optimismu. Hetta var beint áðrenn fíggjarkreppan rakti. Eg fekk starv, fyrst í Suður-

oyar Sparikassa eitt skifti, og síðani á Tangavirkinum. Men í november 2007 byrjaði VILT, sigur Finn, sum sotatt stóð á egnum beinum sum sjálvstøðugur vinnurekandi.

– At vera sjálvstøðugur vinnurekandi í Føroyum er sera hart. Onki trygdarnet er, um eg velji at gevast, ella um tað ikki gongur longur, sigur Finn.

– Fíggjarkreppan kom, og tað gjørdist tyngri, tí fyrirtøkur og stovnar høvdu ikki pengar til starvsfólkrøkt, sum vit annars gjørdur nógv við at bjóða. Eisini broyttist ferðaaetlanin hjá Smyrli eisini, umframt at onnur komu á marknaðin við líknandi tilboðum, greiðir Finn frá.

Í 2010 fekk Finn og fyrirtøkan VILT heiðurin Ársins Átak fyrri sín leiklut í at menna ferðavinnuna í Suðuroynni, ein heiður, sum

Finn er glaður fyrri.

– Vit hava í fyrirtøkuni alla tíðina selt ymiskt, og hava eittnú selt arbeðsklæði í Vági, og tað er sum kunnugt ein skemtisøga sum sigur, at tá ein ger tað, so er ein optimist, smílist Finn, ið sum solumaður ferðast nógv kring landið.

– VILT er ikki so virkið nú sum áður. Finn hevur m.a. fingist nógv við at menna klovnin BUBU, ið er aktuellur við filmi í hesum døgum, og Finn er eisini virkin sum fótbóltsvenjari og í rennifelagnum Hvistuni, og so er hann eisini javnan at síggja sum sunnudagsskúlalærarin.

BUBU

– Eg havi fólk í familjuni, ið fáast við list. Mín list er kanska minni ítøkilig og er meira "her og nú", men her